

A Z A D Ó

Hogyan állapítják meg a jövedelem- és vagyonadót

A hivatalos lap január 14-i számában jelent meg a pénzügyminiszter 14.000—1934. számú rendelete a jövedelem és vagyonadó kivétési munkálatainak szabályozásáról. A rendelet részletesen ismerteti azokat a szabályokat, amelyeket a kivető hatóságok az adókivetés alkalmával szem előtt tartani kötelesek. Ezek során nyomatékosan felhívja a miniszter a kivető hatóságokat, hogy a megváltozott gazdasági viszonyokat mindenkor vegyék tekintetbe. Különösen a földbirtok jövedelmének megállapításakor kell nagy figyelmet fordítani arra, hogy a mezőgazdasági termékek értékesítése az ország egyes részeiben nagy nehézséggel járt. Épp ezért az egyes jövedelemforrásoknál elszemélyesített veszteséget, különösen a szőlőbirtokokra tekintettel, — okvetlen számításba kell venni. A mező- és erdőgazdaságból származó termények értékét a helyi piaci ár figyelembe vételével kell megállapítani.

A házak tatarozási és karbantartási költségeinél tényleg kiadott összeget kell az adóalapból levonni, ha az adófizető ezt igazolni tudja. Amennyiben az adózó a tényleges tatarozási költségeket nem tudná igazolni, úgy e címen az 1922. év előtt emelt házaknál a bérjövdelem 10 százalékát, az 1922. év után emelt házaknál pedig a bérjövdelem 5 százalékát lehet az adóalapból levonásba helyezni.

A mezőgazdasági ingatlanok értékelése tekintetében semmi változást nem hozott a rendelet. Vagyis a mezőgazdasági ingatlanokat a kataszteri tisztajövedelem alapján, holdanként 10 korona tiszta jövedelemig, minden korona után 40 pengőben, 10 koronán felül pedig minden korona után 30 pengőben kell értékelni. — Ha tehát egy hold föld kataszteri tisztajövedelme 16 korona, a fentiek szerint annak értéke 400+180 pengő, egyenlő 580 pengőben kell értékelni.

A mezőgazdasági üzemi tőke a földbirtok értékének 4—8 százalékában állapítandó meg, az állatállomány értéke pedig az állattenyésztési viszonyok fejlettsége szerint számos állatonként 100—240 pengőig terjedhet. Hangsúlyozza a miniszter, hogy ezek a szabályok nem olvan kényszerítőek, hogy azoktól semmi körülmények között eltérni ne lehetne. Minden olyan esetben, amikor az adózó vagyonát vagy jövedelmét igazolni tudja a kivető tisztviselők úgy látják ez a valóságnak meg is felel, indoklás mellett e szabályoktól eltérhetnek s ezt állapítják meg adóalapul.

Az ipari üzleteknél az üzemi tőke értékét a tisztajövedelem 20 százalékától annak ötszöröséig kell számítani, a kereskedelmi üzleteknél pedig az üzlet természetétől, 1—5-szörös értékben kell az üzemi tőkét értékelni.

A közterhek leszámítása tekintetében a félreértések elkerülése végett leszögezi a rendelet, hogy az 1933. évben befizetett szükségadó és jövedelemadó pótlék címén befizetett összeget a jövedelem kiszámításánál, teherként lehet levonásba helyezni.

Adónaptár

Február 20—28-ig: Havi 48 pengő átalányig a forgalmi adó lerovása naponta.

Február 20, 25, 28: Havi 48—240 pengő átalányig a forgalmi adó egyhatod részének lerovása.

Február 28: Alkalmazottak adóinak befizetése. Általános kereseti és jövedelem adó bevalások beadása. Indokolt esetben egy havi haladék kérhető.

ORCHIDEA

tavi rózsza, kála és mindennemű stilizált virág legszebben fillérekért készül hozott anyagból is

a

Fehércégtáblás Borosnál.

Télen is

a különféle sporthoz nélkülözhetetlen a **NIVEA**

Szél és hideg kiszáritja a bőrt, ezért ilyenkor gondosabban kell ápolni és ha nem akarjuk, hogy ki-vörösödjön és cserepes legyen, akkor esténként és reggel mielőtt a szabadba megyünk, dörzsöljük be kezünket és arcunkat NIVEA-CREME-el vagy OLAJ-jal. Az eredmény: puha és sima lesz a bőrünk és sportszerűen üde lesz a külsőnk.

A NIVEA-CREME és OLAJ eucerit-tartalma miatt kiváló és nélkülözhetetlen bőrápoló szer.

A NIVEA-CREME ára: dobozban: P 1.—, 50—2.20

tubusban: P 1.— és 1.60

A NIVEA-OLAJ ára: P 1.—, 1.70 és 3.50.

A város hozzájárult a felsővárosi cipőgyár eladásához

(A Délmagyarország munkatársától.) A felsővárosi cipőgyárban folyik a munka és úgy látszik, lassankint a peres bonyodalmakat is sikerül eliliminálni. Az ingatlan tulajdonosai mindeztideig a szövetséget régi nevén, az Egyesült Szegedi Cipő, Csizma és Papucsipari Szövetkezet néven volt. Tegnap a törvényesiek az IOKS szegedi képviselőjének kérelmére elrendelte, hogy a cipőgyári ingatlan tulajdonjogát új néven, a Kisiparosok Egyesült Cipőipari Szövetkezet névre jegyezzék be a telekkönyvbe. Ez meg is történt és az IOKS most már ezen a címen kérte a zárlat elrendelését.

Szombaton megszerezték a város hatóságának a hozzájárulását a cipőgyár eladásához. Eddig ugyanis kétséges volt, hogy a város hozzájárul-e ahhoz, hogy a cipőgyárat a Szűcs Testvérek cégnek eladják. Harminc évvel ezelőtt, amikor a város a cipőgyár létesítéséhez a Római-köruti telket adta, kikötötte, hogy az ingatlant a szövetséget másra át nem ruházhatja. Telekkönyvileg volt lefektetve az is, hogy ha a szövetséget a cipőgyárat mégis értékesítené, akkor az új tulaj-

donosnak a telket négyszögönként 20 aranykoronáért kell a várostól megváltania.

Az ingatlan átruházás ügyében Jakabfy kormánybiztos szombaton délelőtt telefonon hosszasan tárgyalt Pálffy helyettes polgármesterrel és sikerült a város és az IOKS között a megegyezés. Dr. Pálffy helyettes polgármester a következőket mondotta:

— A cipőgyár eladásával kapcsolatban a város érdekeit a legmesszebbmenően megvédjük. Ragaszkodtam ahhoz, hogy az jogutód cég a várossal szemben vállalja mindazokat a kötelezettségeket, amelyeket eddig a szövetséget vállalt. Jakabfy kormánybiztos a város álláspontját helyesnek és elfogadhatónak ítélte. Az új tulajdonosok nyilatkozatot tesznek, hogy a várossal szemben fennálló kötelezettségeket elvállalják, sőt még külön telekkönyvileg is biztosítják a város javára mindazt, ami eddig is megvolt. Ezek után azt hiszem minden akadály megszűnt annak, hogy az új tulajdonosok átvegyék a gyárat. Ehez a város a maga részéről hozzájárul, mert legalább biztosítható lesz a cipőgyár üze-

KORESZME...

Egy ugynevezett „pincében” ültünk. Lehetünk vagy tizenketten. Mindenféle rendű-rangu. Ezek a pincék ma divatban vannak Budapesten. Rövid idő előtt még „bar” volt, most pince. A „bar”-ok becsuknak, a „pincék” kinyitnak, hogy a pincék után mi jön, az a jövő titka. Valami majd csak jön.

A „pincéket” egyébként véleményem szerint a nyomor termelte ki. Föltűntek többnyire fényes étterem kong az ürességtől. A pince azonban tele van. A menü 20 fillérrel olcsóbb, ezért a 20 fillérért érdemes azon a néhány lépcsőn lemászni. Viszont a pincében többet iszik az ember. Nem tudom, miért! Talán mert fesztelenebb a társaság, vigabb a hangulat. Mire azután a pincéből a holdfényre, néha napján pedig a napfényre kerül az ember, akkor veszi észre, hogy a 20 fillérrel olcsóbb menüből néhány pengővel drágább vacsora lett. Hiába, így spórol a magyar.

A társaság egyik tagja náthás volt. Az ilyen lucskos téli időben minden társaságban akad egy náthás. A náthás ember forralt bort ivott s rövid félórán belül mindenki a náthás ember példáját követte. A söröskorsókat felváltotta a szalvétába kötött boroskancsó, a forralt bor által fűtött hangulat hangosabbá tette a nátha ellen védekező társaságot. Az irodalmi témák, a művészeti problémák az asztal alá kerültek, mert aki pincében ül és forralt bort iszik, annak csak egy témája lehet: a politika! Nincs a világnak az a parlamentje, amelyben jobban tudnák elintézni népek és nemzetek sorsát, mint egy ilyen forralt borral fűtött füstös pincében és ha így haladunk, előbb-utóbb a parlamentek — a pincékbe kerülnek. Ha körülnézünk, azt látjuk, hogy van már erre is példa, csak utánozni kell.

Aki pincében forralt bort iszik, az a hajnali

órákban feltétlenül ellenzékli. Nem is lehet más. A kormánypártiak nem a pincékbe járnak vacsorázni. Azok a felső éttermeket látogatják. Talán ezért olyan üresek ezek az éttermek.

A vita a forralt bor fogyasztásával arányban élénk. Terítékre kerül Mussolini, utána egy kis amerikai téma, később Hitler. Ilyenkor már kipirulnak az arcok, peregnék a nyelvek, világmegváltó eszmék száguldoznak a füstös levegőben és ha a külpolitikával végeztünk,

a belpolitika

kerül terítékre. Ezzel hamar végzünk. A kormányt nem lehet lekritizálni, hisz semmit sem csinál.

Egy nagyhaju, fiatal íróember, aki mai divat szerint nyakkendőjét körülbelül nadrággombja magasságában köti meg, a Koreszmével indokolja a mai babiloni zürzavart. Ez a szó megütötte a fületem.

Koreszme!

Hát ez mi lehet? Gondolataim függőnye mögé húzódva, lezártam az antennát, nem hallottam többé hangokat. Mi az a Koreszme?

Ha azt kérde tőlem valaki, hogy mikor születtem, azt szoktam válaszolni: még a múlt században. Tetszik tudni, ez olyan jó hangzik. Én mindég azt hiszem, hogy a fiatalok ilyenkor nagyobb tisztelettel néznek rám. De lehet, hogy tévedek. Mint Matuzsálemnek azt hiszem, jogom van azt mondani, hogy nagy időket éltem. Ezek voltak azok a régi szép idők, amelyek után most oly sűrűn vágyunk. Valion ezek az idők nem voltak-e Koreszmékkel te-